

V síni dolinečka,
v izbě rovinečka:
Nepúščaj. děvečko,
k sobě šohajíčka!

Jak mu otevřela,
on ju pěkně objál,
za její dobrotu
pěkně poděkovál.

Jak já ho nepustím,
on mňa pěkně prosí:
Otevri, milenko,
povíme si cosi!

Děkujem ti, milá,
za tvoju dobrotu,
že's ně otvírała
ve štvrtek, v sobotu.

122.

Zdlouhavě.

Z Hr. Vrbky.

To Ve - li - cké či - ré po - le, to je Bo - že po - lí - čko

ešče já tam jednu půj - dem po - tě - šit své sr - de - čko.

To Velické čiré pole,
to je, Bože, políčko;
ešče já tam jednu půjdem
potěšit své srdečko.

Trikrát sem sa zarákala
ze šohajkem hovorit,
a dyž přišel pod okénko,
išla sem mu otvorit.

123.

Živě. Suš. 325.

Z N. Lhotek.

Pr - ša - lo by - lo tma ze - zu - len - ka zmo - kła,

ne - mo - hła do - le - tet k méj mi - lěj do o - kna.

Pršalo, bylo tma,
zezulenka zmokla,
nemohla doletet
k méj myléj do okna.